

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Maclovivs Episc. 15. Novemb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

ciat, cœlestia verò humilibus, non invidijs concedun-
tur.

3. Ut livor penitus exsiccetur, à fonte repetendus est, emanat autem ex superbia, & refrigerante charitate. Adhæc considera, quot ex invidia molestiæ? quot crimina? corpus exedit, mentem inquinat, famam maculis aspergit. Infelix, bonos imitare, & bonis non invidebis, vel si non potes eos imitari, gaude saltem, & lætare, quòd studeant sanctitati, & rectâ viâ currant ad cœlum; hæc lætitiâ in partem venies eorum virtutis. *Bonos imitare, si potes, si non potes, collaetare.* Cyprianus.

S. MACLOVIVS Episc.

15. Novemb.

Securis ad radicem arborum posita est, omnis ergo arbor quæ non facit fructum bonum excidetur, & in ignem mittetur. Matth. c. 5.

Miraculum an Maclovium dicam, cujus tota vita prodigium fuit Festa Anastasi Christi dies ei natalis fuit, & eadem aliis in vicinia pueris XXXIII. qui, ne miraculum abesset, omnes & singuli, cùm adolevisent, unius cum Maclovio cœnobii religiosi effecti sunt. Puer adhuc ad littus cùm dormiret, ne maris subita

subita eluyione mergeretur terra, quã jacebat, excresecens in insulam, sicca inter aquas se extulit. Aliam vivamq; insulam pro ara & sacrificio in Paschate usurpavit missam in ea celebrans, de quã cum navem reperissent, non terram sed ingentis balenæ tergum fuisse, mergente se bellua, attoniti omnes adverterunt navigantes. A parentibus, qui ad asceterium redire gestientem, inhibitis nautis retinere volebant, ipse Servator noster, in pueri forma, adducta navi ad coenobitas abduxit. Taceo cum illic prunas in sinu candentes innoxie gestasse, excitasse mortuum, à morfu serpentis sanasse, cum Alethæ in Britannia Episcopus esset, quod solum in sanctis mirum non est, multa est passus, sed vindice coelo flagellati persecutores, & ipsa ingratis terra emarcuit, fruges non datura amplius, nisi, monitu Angeli, post reditum suum, inique ejectus, agris bene precatus fuisset. Ita Maclovius inter adversa centum & triginta annis pervixit; tu delicate quamdiu vives.

Ex Sigeberto.

MEDITATIO.

De Otio.

I. **O**tium fuge tanquam originem malorum omnium, & semper vaca operibus, tuæ vocationi congruis. Si quando, expleto penso, aliquid ti-

bi superest temporis, vel ora, vel lege pios quosdam libros. Pretiosissimum est vitæ brevioris tempus. Quid non agerent damnati, si vel minimam particulam haberent temporis, quod teris, & quo immortalens tibi coronam facillè posses comparare? age, bonum operare, dum tempus habes, & *tempus non eris amplius*. Apoc.

2. In quo consumis ætatem tuam? nunquid sæpissimè otiosus es? Cave, Deus repetet rationem temporis, labore vacui; nunquid aliquando das operam rebus, quæ alienæ sunt à vitæ genere, quod profiteris? imò, nunquid sæpissimè neglectis salutis occasionibus, in peccatis diem ponis? quæ est partitio temporis tui? quid tribuis Deo? quid voluptatibus? quid mundo:

3. Certam habeas temporis distributionem, An æquum est, semper corpori, animæ nunquam, semper mundo, nunquam Deo laborare? Piè & jucundè vivet, qui Deo semper, & coram Deo laboraverit, imò ejus labor erit jugis oratio. Incumbe semper in aliquod opus, ne tempus habeas tentationes Diaboli audiendi. *Facito aliquid operis, ut te semper diabolus inveniat occupatum.* Hier.

**S. ALBERTVS
MAGNVS.**

16. Novemb.

Regnum DEI intra vos est.

Christus Luc. 17.

Al.